

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออกเฉียง และเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านเพศของนักเรียนชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 450 คน สุ่มตัวอย่างแบบการแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 8,517 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยความเห็นชอบของคณะผู้เชี่ยวชาญโดยกำหนดขอบเขตของเนื้อหาได้ 8 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง 2. ด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม 3. ด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ 4. ด้านการเลือกคูครอง 5. ด้านการสมรส 6. ด้านการวางแผนครอบครัว 7. ด้านสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ 8. ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ใ้รับแบบสอบถามคืนเป็นจำนวนทั้งสิ้น 450 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส ที เอส เอส เอ็กซ์ (SPSSX) เพื่อหาค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (t-test) นำเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออกเฉียง มีข้อค้นพบ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง พบว่า นักเรียนชายมีความคิดเห็นในทางบวกเกือบทุกข้อ โดยมีความเห็นด้วยมากที่สุด ในข้อที่ว่า สภาพแวดล้อมของสังคมในปัจจุบัน เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความอยากทดลองในเรื่องเพศ และมีความคิดเห็นเป็นกลาง ในข้อที่ว่าคนที่ เป็นโสดตลอดชีวิตก็สามารถดำรงชีวิตให้มีความสุขได้ และข้อที่ว่า ผู้ชายมี

เพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคนก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหาย

นักวิจัยหญิงมีความคิดเห็นในทางบวกเกือบทุกข้อ โดยเห็นความยากที่สุดกับข้อที่ว่า ชายหญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ (การโคเสี่ย) ก่อนแต่งงาน และมีความคิดเห็นเป็นกลางในข้อที่ว่า ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคนก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหาย

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักวิจัยชายและนักวิจัยหญิงพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

2. คำนการวางตัวต่อเพศตรงข้าม พบว่า นักวิจัยชายและนักวิจัยหญิง มีความคิดเห็นในทางบวกเกือบทุกข้อ โดยเห็นความยากที่สุดกับข้อที่ว่าหญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ของพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน และมีความคิดเห็นเป็นกลางในข้อที่ว่า ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนไม่สมควรมีคูรัก

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักวิจัยชายและนักวิจัยหญิงพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่าหญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ของพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน, หญิงและชายควรมีสติเท่าเทียมกันทุกประการ ทั้งทางกฎหมาย วัฒนธรรม และสังคม, หญิงและชายที่เป็นเพื่อนกันสามารถหยอกเย้าถูกเนื้อต้องตัวกันได้ และผู้ที่อยู่ในวัยเรียนไม่สมควรมีคูรัก

3. คำนการระบายอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักวิจัยชายมีความคิดเห็นในทางบวกในข้อที่ว่า นันทนาการช่วยให้คนระบายอารมณ์ทางเพศได้ดี และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ค้ำอย่างหนึ่ง ส่วนข้อความอื่นนักวิจัยชายมีความคิดเห็นเป็นกลาง

นักวิจัยหญิงมีความคิดเห็นในทางบวกในข้อที่ว่า นันทนาการช่วยให้คนระบายอารมณ์ทางเพศได้ดี ส่วนข้อความอื่นนักวิจัยหญิงมีความคิดเห็นเป็นกลาง

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักวิจัยหญิงและนักวิจัยชาย พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า นันทนาการช่วยให้คนระบายอารมณ์ทางเพศได้ดี, การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ค้ำอย่างหนึ่ง, วัยรุ่นไม่ควรอ่านหนังสือโป๊หรือภาพยนตร์โป๊, การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทำ

ให้สมองเสื่อมและเป็นโรคจิต และการระบายอารมณ์ทางเพศของชายกับหญิงโสเภณีเป็น เรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ

4. คำนการเลือกคูครอง พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็น ในทางบวกเกือบทุกข้อ โดยเห็นความมากที่สุดในเรื่องที่ว่า ชายหญิงควรศึกษาถึงอุปนิสัยของ กันและกันก่อนตัดสินใจแต่งงาน และมีความคิดเห็นเป็นกลางในเรื่องที่ว่า การมีน้กกับเพื่อน ต่างเพศเป็นวิธีที่นำไปสู่การเลือกคูครองที่เหมาะสม

จากการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพบว่ามีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่าชายหญิงควรศึกษาถึงอุปนิสัยของ กันและกันก่อนแต่งงาน, ความรักเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเลือกคูครอง, ความมั่นคงทาง เศรษฐกิจของคูครองเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง เป็นอันดับแรก และการมีน้กกับเพื่อนต่าง เพศเป็น วิธีที่นำไปสู่การเลือกคูครองที่เหมาะสม

5. คำนการสมรส พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในทาง บวกเกือบทุกข้อ โดยเห็นความมากที่สุดกับข้อที่ว่า ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติอันล้ำค่าของคู่สมรส และมีความคิดเห็นเป็นกลางในเรื่องที่ว่า การมีภรรยาหลายคนเป็นเรื่องที่ดีสำหรับผู้ชาย

จากการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า แตก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติอันล้ำค่าของ คู่สมรส, ชายหญิงที่มีความพร้อมที่จะสมรส คือ คนที่มีงานทำ หรือมีเงินก้อนพอที่จะเลี้ยง ครอบครัไ้, คู่สมรสควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี, ชายหญิงที่ทำงานนอกบ้าน ทั้งคู่ควรจะมีชีวิตครอบครัวในบ้านเท่า ๆ กัน, เมื่อแต่งงานคู่สมรสควรแยกครอบครัวจากพ่อแม่ และ การมีภรรยาหลายคนเป็นเรื่องที่ดีสำหรับผู้ชาย

6. คำนการวางแผนครอบครัว พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความ คิดเห็นในทางบวกเกือบทุกข้อ โดยเห็นความมากที่สุด กับข้อที่ว่าโดยเฉลี่ยครอบครัวหนึ่ง ควรจะมีบุตรไม่เกิน 2 คน ส่วนข้อที่ว่าภรรยาควรคุมกำเนิดมากกว่าสามีนั้น นักเรียนชาย มีความคิดเห็นเป็นกลาง นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเป็นลบ

จากการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าแตก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า โดยเฉลี่ยครอบครัวหนึ่งควรมีบุตร

ไม่เกิน 2 คน, สามีภรรยาควรคุมกำเนิดชนิดถาวรเมื่อมีบุตรเพียงพอแล้ว, การมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดทำให้วัยรุ่นกล้าที่จะทดลองมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น และภรรยาควรเป็นผู้นัดคุมกำเนิดมากกว่าสามี

7. คำานสุขปฏิบัติในเรื่องเพศพบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความคิดเห็นในทางบวกเกือบทุกข้อ โดยเห็นควมมากที่สุดกับข้อที่ว่าเราควรทำความสะอาดอวัยวะเพศทุกวัน ส่วนข้อที่ว่าขณะมีประจำเดือนไม่ควรออกกำลังกายทุกชนิดนั้น นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นกลาง

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า ขณะมีประจำเดือนไม่ควรออกกำลังกายและคนที่เป็นกามโรคสามารถซื้อยารักษาเองได้โดยไม่จำเป็นต้องให้แพทย์ตรวจรักษาเสมอไป

8. คำานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในทางบวกเกือบทุกข้อ โดยเห็นควมมากที่สุดกับข้อที่ว่าความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์เป็นธรรมชาติของมนุษย์ ส่วนข้อที่ว่าคนที่เป็นกะเทยเป็นบุคคลที่น่าสงสารมาก นักเรียนชายมีความคิดเห็นเป็นกลาง

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า คนที่เป็นกะเทยเป็นบุคคลที่น่าสงสารมาก, ความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์เป็นธรรมชาติของมนุษย์ และ เรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งของความเจริญเติบโตทางบุคลิกภาพและความรัก.

9. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน เมื่อสรุปรวมเป็นคำาน พบว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นในทางบวก 6 คำาน คือ คำานการวางตัวต่อเพศตรงข้าม, คำานการเลือกคู่ครอง, คำานการสมรส, คำานการวางแผนครอบครัว, คำานสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ และคำานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีความคิดเห็นเป็นกลาง 2 คำาน คือ คำานความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และคำานการระบายอารมณ์ทางเพศ

นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก 7 คำาน คือ

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง, ด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม, ด้านการเลือกคู่ครอง, ด้านการสมรส, ด้านการวางแผนครอบครัว, ด้านสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีความคิดเห็นเป็นกลางในด้านการระบายนามทางเพศ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง, ด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม, ด้านการระบายนามทางเพศ, ด้านการสมรส, ด้านการวางแผนครอบครัว และ สุขปฏิบัติในเรื่องเพศ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออก ปรากฏว่ามีผลการวิจัยที่น่าสนใจดังนี้

1. เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเป็นไปในทางที่ตรงกัน เหมาะสม โดยเห็นด้วยกับข้อความที่ว่าชายหญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน และหญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ของพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยกาพันธ์ ชนะภัย (2528 :62-69) และอนุลักษณ์ นิติรัช (2525 :87-89) โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า สังคมไทยได้มีการอบรมสั่งสอน และวางระเบียบกฎหมายไว้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไว้ว่าเป็นการกระทำที่เสียหาย โดยเฉพาะฝ่ายหญิง ทั้งยังปลูกฝังค่านิยมเกี่ยวกับพรหมจรรย์ของหญิงว่าเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจึงมีความคิดเห็นในทางบวก และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นในข้อที่ว่าสภาพแวดล้อมในปัจจุบันเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความอยากทดลองในเรื่องเพศ และการแสดงออกของวัยรุ่นชายหญิงในปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องเพศมีแนวโน้มไปในทางที่เสื่อมเสียมากยิ่งขึ้น ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเห็นด้วยกับข้อความเหล่านี้ โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเรื่องเพศใน

สังคม เช่น การเลียนแบบวัฒนธรรมทางตะวันตก การเผยแพร่สิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ภาพยนตร์โป๊ และสถานีเรีงรมย์ เป็นต้น การมีความคิดเห็นเช่นนี้ได้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในภาคตะวันออกยังมีความคิดเห็นที่ติดเกี่ยวกับเรื่องเพศ และเป็นเครื่องชี้สังคมว่าควรได้รับการพัฒนาให้เข้าไปในทางที่ดีขึ้น

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อที่ว่า หญิงและชายควรมีสិทธิเท่าเทียมกันทุกประการ ทั้งทางกฎหมาย วัฒนธรรม และสังคม พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในทางบวก โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่ได้มีการเรียกร้องถึงสิทธิและความเสมอภาคระหว่างหญิงกับชาย แต่อย่างไรก็ตามยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อนี้ในทางบวกสูงกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการอบรมเลี้ยงดู และขนบธรรมเนียมประเพณี ใค้ปลูกฝังและให้สิทธิกับชายมากกว่าหญิง ดังนั้นฝ่ายหญิงจึงมีความต้องการในสิทธิเท่าเทียมกันสูงกว่าชาย

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการระบายนามทางเพศ พบว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในทางที่ถูกต้อง โดยเห็นด้วยมากที่สุดกับข้อที่ว่านันทนาการช่วยให้คนระบายนามทางเพศได้ดี ดังนั้น นอกจากนักเรียนจะมีความคิดเห็นในทางที่ดีแล้ว โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการปฏิบัติในทางที่ดีด้วย โดยการจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมเข้ารวมให้มากที่สุด

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อที่ว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายนามทางเพศที่ดีอย่างหนึ่ง พบว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นในทางบวก คือยอมรับการกระทำนี้ ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเป็นกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่านักเรียนชาย มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผกาพันธ์ ชนะภักย์ (2528 : 62-69) ที่พบว่านักเรียนหญิงค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในวัยเด็ก และสอดคล้องกับ นกคณ ลิมสุรัตน์ (2521 : 232) ที่พบว่านักเรียนชายส่วนใหญ่ทราบว่าความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้น คืออะไร ในขณะที่นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ทราบเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้น ในสังคมไทยยังถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี

ประกอบด้วยนักเรียนหญิงมักได้รับการยอมรับเพียงผู้ให้รู้จักเก็บกอดอารมณ์เพศมากกว่าชาย ดังนั้น นักเรียนหญิงจึงไม่ค่อยยอมรับเกี่ยวกับการกระห่านี้ แต่อย่างไรก็ตามก็ควรได้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้แก่นักเรียนหญิงเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความเชื่อและความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้ใช้เกณฑ์หลาย ๆ อย่างในการเลือกคู่ครอง และนักเรียนได้เห็นด้วยมากที่สุดกับข้อที่ว่า ชายหญิงควรศึกษาถึงอุปนิสัยของกันและกันก่อนแต่งงาน นับว่าเป็นความคิดเห็นที่ดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อเขียนของกรมฝึกหัดครูที่ไค้เขียนเกี่ยวกับการเลือกคู่ครองไว้ว่า ปัจจุบันความเป็นอยู่ของสังคมซับซ้อน ปัญหาในชีวิตสมรสมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้น้อยลง หญิงชายจึงควรทำความรู้จักกันให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และหาโอกาสปรับตัวให้เข้ากันไค้ดีก่อนสมรส (กรมการฝึกหัดครู 2509 : 63) นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเลือกคู่ครองด้วยตนเอง ทั้งนี้เป็นเพราะอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลสูงขึ้น ทำให้หญิงมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น สามารถประกอบอาชีพที่หักเทียมกับชาย รวมทั้งมีเสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ และการเลือกคู่ครองมากขึ้น ส่วนพ่อแม่ลดความควบคุมลง ดังนั้น บุตรส่วนใหญ่ก็จะเลือกคู่ครองด้วยตนเอง (สุพัทธรา สุภาพ 2518 : 45)

7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความที่ว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจของคู่ครองเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง เป็นอันดับแรก พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงเห็นด้วยกับข้อความนี้ โดยนักเรียนหญิงจะคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจดีเคือง การเลือกคู่ครองที่ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีก็อาจนำความผิดหวังมาสู่ครอบครัวไค้ (สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร 2524 : 78) ถ้าหากเลือกคู่ครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะเป็นประโยชน์ในการเลื่อนชั้นในสังคมให้สูงขึ้น ประกอบกับค่านิยมของครอบครัวไทยที่ฝ่ายชายต้องเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว และฝ่ายหญิงเป็นผู้พึ่งพิงฝ่ายชาย ดังนั้น ฝ่ายหญิงจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของคู่ครองมากกว่าชาย แต่อย่างไรก็ตามค่านิยมนี้ก็ควรได้รับการแก้ไขโดยมิให้คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจมากเกินไปจนลืมนึกถึงปัจจัยอื่นที่มีความสำคัญเช่นกัน

8. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสมรส พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นไปในทางบวก

ทุกข์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพียงใจ สมพงษ์ (2523 : 42) ที่พบว่ามีความ
 เกี่ยวกับการสมรสเป็นบวก โดยนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความที่ว่าความซื่อสัตย์เป็นสมบัติอัน
 สำคัญของชีวิตสมรส และไม่เห็นด้วยกับการที่ใช้ชีวิตหย่าร้าง ในการแก้ไขปัญหาครอบครัว
 คราว ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนต้องการมีชีวิตครอบครัวที่สงบสุข และไม่ต้องการให้
 ครอบครัวเกิดความแตกแยก นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนชายให้ความสำคัญกับการจดทะเบียนสมรสโดยดีถือว่าเป็นหลักประกันที่มั่นคงของชีวิตสมรสสูงกว่านักเรียนหญิง ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนชายส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และเป็นผู้นำที่ดีแก่ครอบครัว โดยมีความต้องการให้ครอบครัวมีความสุข

9. เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นในทางบวก โดยเห็นด้วยมากที่สุดกับข้อความที่ว่าครอบครัวหนึ่งควรมีบุตรไม่เกิน 2 คน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับอิทธิพลจากการโฆษณาของสมาคมวางแผนครอบครัว ที่เผยแพร่เกี่ยวกับวิธีการวางแผนครอบครัว และจำนวนบุตร เช่น การให้คำขวัญที่ว่า ครอบครัวเป็นสุข มีลูกไม่เกินสอง หรือหญิงก็ไ้ ชายก็ดี มีแค่สอง เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนยังมีความคิดเห็นว่าการมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดทำให้วัยรุ่นกล้าที่จะทดลองมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น ซึ่งได้สอดคล้องกับความเห็นของนายแพทย์ มินชีขาง ซึ่งเป็นผู้ค้นพบยาคุมกำเนิดที่ไ้กล่าวไว้ว่า เขารู้สึกเสียใจที่ยาที่เขามีส่วนคิดขึ้นนั้นแทนที่จะทำให้คนลดลง ไม่แก่งแย่งกันกินแย่งกันอยู่ โลกจะได้เกิดสันติสุข กลับเป็นว่ายานั้นทำให้หนุ่มสาว แสวงหาความสุขและนับหน้าการทางเพศจนเกินขอบเขต (เต็มสิริ บุญยสิงห์ 2526 : 26 อ้างจากบางกอกเวิลด์ 21 พฤษภาคม 1981) ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อที่ว่าภรรยาเป็นผู้คุมกำเนิดมากกว่าสามี นั้น นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเป็นลบกับข้อความนี้ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนเกิดความรู้สึกเสียเปรียบในการที่จะกระทำดังกล่าว นอกจากนี้การคุมกำเนิดเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาและตัดสินใจร่วมกันระหว่างสามีภรรยา โดยยึดถือเอาความสะดวกและเหมาะสมให้มากที่สุด

10. เกี่ยวกับสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเป็นไปในทางที่ถูกต้อง ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับความรู้และมีประสบการณ์จากการเรียนการสอนที่จัดขึ้นในโรงเรียน และจากสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

ต่าง ๆ ซึ่ง พินิจ ศุภมิตรอุงกุล (2528 : 166) ให้ความเห็นว่าเนื้อหาเพศศึกษาที่นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เสนอมากที่สุดคือ เรื่อง สุขอนามัยทางเพศ โดยหนังสือพิมพ์ที่เสนอใญ่ก ของ รอยละ 75 หนังสือนิตยสารเสนอใญ่กของ รอยละ 83.59 ส่วนขอความที่ว่าขณะ มีประจำเดือนไม่ควรออกกำลังกายทุกชนิดนั้นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ถูกต้องมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้ เป็นเพราะนักเรียนหญิงมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนั้น นักเรียนหญิงจึงมีความคิดเห็นที่ถูกต้องมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามก็ควรไ้มีการปรับปรุง- แก้ไขความคิดเห็นของนักเรียนชายให้เป็นที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

11. คำอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงยอมรับว่าความรู้สึกทางเพศ หรือการรวมเป็นธรรมชาติของมนุษย์ และเห็นว่าเรื่องเพศไม่ เป็นเรื่องที่ปกปิดหรือน่าอายอีกต่อไป โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียน หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนไ้รับความรู้ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และระบบอวัยวะสืบพันธุ์จากวิชาเพศศึกษา ซึ่งในปัจจุบันได้จัดสอดแทรก อยู่ในวิชาอื่น ๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ดีขึ้น และประกอบกับสภาพ สังคมที่ไ้รับการ เผยแพร่ของอารยธรรมตะวันตกทำให้นักเรียนมีการยอมรับในเรื่องเพศ มากขึ้น ซึ่งความคิดเห็นนี้ไ้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วูดดี (JAME Divita, Woody 1973 : 1693- B) ที่พบว่านักเรียนเมื่อเรียนวิชาเพศศึกษาแล้วนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ อวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ โดยมีความเห็นว่าไม่เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจที่ จะกล่าวถึง

12. เมื่อพิจารณาดผลการวิจัยในแต่ละด้านจะพบว่า มีข้อความบางข้อที่ความคิด เห็นของนักเรียนโดยเฉลี่ยตกอยู่ในเกณฑ์เป็นกลาง โดยแต่ละข้อนั้นนักเรียนส่วนหนึ่งมีความ คิดเห็นเป็นบวก นักเรียนอีกส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นเป็นลบ และมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ออก- ความเห็น ซึ่งข้อความเหล่านั้นไ้แก่

1. ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคนก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหาย
2. การกอดจูบระหว่างบุคคลที่เป็นคู่รักกันไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหาย
3. ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนไม่สมควรมีคู่รัก
4. การสำเร็จความไครด้วยตนเองทำให้สมองเสื่อมและเป็นโรคจิต

5. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นพฤติกรรมที่ปกติในชายเท่านั้น
6. วัยรุ่นไม่ควรอ่านหนังสือโป๊หรือดูภาพยนตร์โป๊
7. การระบายอารมณ์ทางเพศของชายกับหญิงโสเภณีเป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ
8. การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นวิธีการที่น่าไปสู่การเลือกคู่ครองที่เหมาะสม
9. ภรรยาควรเป็นผู้คุมกำเนิดมากกว่าสามี
10. คนที่เป็นกะเทยเป็นบุคคลที่น่าสงสารมาก

สาเหตุที่เป็นดังนี้ อาจเป็นเพราะว่า

1. ข้อความบางข้อความนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นข้อความที่สังคมไทยยอมรับว่าสามารถกระทำได้ เช่น ข้อความที่ว่า ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคนก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหาย แต่ในสภาพความเป็นจริง ผลของการกระทำนี้อาจก่อให้เกิดผลเสียหายต่อเพศหญิงและก่อให้เกิดปัญหาสังคมที่เกี่ยวข้องเรื่องเพศได้ ดังนั้น ความคิดเห็นของนักเรียนจึงกระจายไปทั้งในทางบ้านบวก บ้านลบ และไม่กล้าตัดสินใจ
2. ข้อความบางข้อความ ก่อให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งระหว่างผู้ยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกกับวัฒนธรรมไทย หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมกับแรงขับเคลื่อนเพศ เช่น ข้อความที่ว่า การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นวิธีนำไปสู่การเลือกคู่ครองที่เหมาะสม การกอดจูบระหว่างบุคคลที่เป็นคู่รักกันไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหาย วัยรุ่นไม่ควรอ่านหนังสือโป๊หรือดูภาพยนตร์โป๊ เป็นต้น ความขัดแย้งนี้ทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์เป็นกลาง
3. ข้อความบางข้อความก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างความเชื่อความเข้าใจผิดกับหลักวิชาการ เช่น ในเรื่องความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้น ตามหลักวิชาการถือว่าเป็นเรื่องที่ทำได้ ไม่ได้ว่าผิดปกติแต่อย่างไร แต่ชนบทนิยมของสังคมไทยยังมีความเชื่อและเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเชื่อว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ทำให้เกิดอันตรายต่างๆ ได้ เช่น สมอพิการ สติปัญญาเสื่อม เป็นต้น (อุทมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 111) ทำให้วัยรุ่นมีความคิดเห็นเป็นกลาง

13. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง พบว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิยม ฉิมตระกูล (2518 :80-83) สำราญ เพชรจอม (2518 :70-78) และ พิเชษฐ ศรีวรกุล ที่ศึกษาเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษา สาขาที่เป็นคั้งนี้ เป็นเพราะว่า สังคมได้กำหนดบทบาท ในการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศของชายและหญิงแตกต่างกัน โดยฝ่ายหญิงจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม และอยู่ในกรอบของความประพฤติที่เรียกกันว่า คี ซึ่งได้แก่ ความเป็นกุลสตรี การรักษานวลสงวนตัว เป็นต้น แต่ฝ่ายชายจะได้รับความเข้มงวด กวดขันน้อยกว่า ดังนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจึงมีความคิดเห็นเรื่องเพศแตกต่างกัน เป็นส่วนใหญ่

14. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในข้อความต่อไปนี้

ชายหญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ (การได้เสีย) ก่อนแต่งงาน (ชาย = 3.53) (หญิง = 4.51)

ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคนก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหาย (-) (ชาย = 3.49) (หญิง = 2.72)

การกอดจูบระหว่างบุคคลที่เป็นคู่รักกันไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหาย (-) (ชาย = 2.52) (หญิง = 3.65)

หญิงและชายควรมีสติหิ เหาเทียมกันทุกประการทั้งทางกฎหมาย วัฒนธรรม และสังคม (ชาย = 3.68) (หญิง = 4.32)

ชายหญิงที่ทำงานนอกบ้านทั้งคู่ควรรับยึกชอบในยานเหา ๆ กัน (ชาย = 3.58) (หญิง = 4.17)

การมีภรรยาหลายคนเป็นเรื่องที่ดีสำหรับผู้ชาย (-) (ชาย = 3.25) (หญิง = 4.32)

จากค่าเฉลี่ย จะเห็นว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นไปในทางบวกน้อยกว่าหญิง

ทั้งนี้ เป็นเพราะสังคมได้ปลูกฝังค่านิยมของผู้ชาย ไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การให้สิทธิ ในทางกฎหมาย วัฒนธรรม และสังคม มากกว่าหญิง โดยคิดว่าชายควรเป็นผู้นำ และ หญิงควรเป็นผู้ตาม เป็นต้น ทำให้ความคิดเห็นในบางส่วนของชายยังยึดติดกับการได้เปรียบ ในสิ่งเหล่านี้อยู่ นอกจากนี้ยังมีการให้ค่านิยมในเรื่องเพศแก่ชายอย่างผิด ๆ เช่น ต้องมี ความสามารถทางเพศเป็นเลิศ ต้องเจ้าชู้ เป็นต้น (อุทม์ศิลป์ ศรีสงนาม 2525 : 120) สิ่งเหล่านี้อาจมีผลให้นักเรียนชายก่อกบฏหาเรื่องเพศในสังคมได้ เช่น อาจทดลองมีเพศ สัมพันธ์กับหญิงหลายคน เพื่อพิสูจน์ความสามารถ มีผลให้เกิดปัญหาทางเพศอื่น ๆ ตามมา เช่น การทำแท้ง การสำสอนทางเพศ เป็นต้น ค่านิยมต่าง ๆ เหล่านี้จึงนำไปพิจารณา เพื่อแก้ไขค่านิยมของนักเรียนชายให้เป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่ง สมศรี สุกุมลันนท์ ได้เขียนไว้ในหนังสือขวัญเรือนว่า

ผู้ชายควรได้รับการอบรมสั่งสอนให้รู้จักมารยาท อังพึงปฏิบัติต่อสตรีในฐานะที่ ตนเป็นชาย และ เขาเป็นหญิง เพศต่างกัน แต่เป็นคนที่มีชีวิตจิตใจเหมือนกัน ลูกผู้ชายของ มีความรับผิดชอบในการประพฤติตน ไม่ถือเอาความเป็นผู้ชายของ ตนมาเป็นข้อเอาเปรียบ ผู้หญิง คุกคามว่าชายชาวเป็ดลูกหญิงชาวสาร คุว เลิกเสียที การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ กตอเมื่อมีการอบรมเสียใหม่ตั้งแต่ในวัยเยาว์ เรื่อยไปจนถึงโรงเรียน และสังคมที่สุด ไม่ให้ นิยมกันว่าใครเอาเปรียบผู้หญิงใครเป็นคนเก่ง หญิงและชายควรได้รับการอบรมให้นับถือกัน และกัน ไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบ สังคมก็จะดีขึ้นเป็นสวนรวม (สมศรี สุกุมลันนท์ 2529 : 107)

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1.1 ในการเรียนการสอนเพศศึกษา ครูผู้สอนควรได้มีการแนะนำและ ปลูกฝังความคิดเห็นของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องในเรื่องต่อไปนี้
- 1.2 ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคนก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหาย
- 1.3 การกอดจูบระหว่างบุคคลที่เป็นคู่รักกันไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหาย

- 1.4 ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนไม่สมควรมีคูรััก
- 1.5 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ทำให้สมองเสื่อมและเป็นโรคจิต
- 1.6 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นพฤติกรรมที่ปกติในชายเท่านั้น
- 1.7 วัยรุ่นไม่ควรอ่านหนังสือโป๊ หรือ ภาพยนตร์โป๊
- 1.8 การระบายอารมณ์ทางเพศของชายกับหญิงโส เกณี เป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ
- 1.9 การมีนัศกับเพื่อนต่างเพศเป็นวิธีการที่นำไปสู่การเลือกคูครองที่เหมาะสม
- 1.10 ภรรยาเป็นผู้คุมกำเนิดมากกว่าสามี
- 1.11 คนที่เป็นกะเทยเป็นบุคคลที่น่าสงสาร
- 1.12 คนที่เป็นโสภคตลอดชีวิตก็สามารถดำรงชีวิตให้มีความสุขได้
- 1.13 หญิงและชายที่เป็นเพื่อนกันสามารถหยอกเย้าถูกเนื้อตอกตัวกันได้
- 1.14 ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของคูครอง เป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรก
- 1.15 การมีประจำเดือนไม่ควรออกกำลังกายทุกชนิด

2. ในการสร้างหรือปรับปรุงหลักสูตรเพศศึกษา ควรได้มีการพิจารณาถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีความคิดเห็นเป็นกลาง และความคิดเห็นที่แตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ทั้งนี้ เพื่อให้หลักสูตรเพศศึกษามีเนื้อหาที่ครอบคลุม และตรงกับปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ครู ผู้ปกครอง สื่อมวลชน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ควรได้ร่วมมือกันหาข้อสรุปเกี่ยวกับข้อความที่นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นกลางว่า ข้อความใดสามารถกระทำได้ในขอบเขตอย่างไร หรือข้อความใดไม่ควรกระทำ ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการให้คำแนะนำ และการอบรมสั่งสอนเยาวชนให้เป็นที่ไปในทางที่สังคมต้องการ

4. ควรได้มีการติดต่อประสานงานร่วมกันระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน ในการอบรมสั่งสอน และ ปรับปรุงสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับเรื่องเพศให้เป็นที่ไปในทางที่ดี นอกจากนี้ยังควรร่วมมือกันลดล้างค่านิยมที่ผิด และสร้างค่านิยมใหม่ในสังคม ทั้งนี้ เพื่อให้เยาวชนมีความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางที่ถูกต้อง อันจะเป็นการแก้ไขปัญหา-

ในเรื่องเพศในสังคมให้หมดสิ้นไป

ข. ข้อเสนอแนะในการท้าววิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นหรือทัศนคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

2. ควรศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อมของชุมชน ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา การมีคู่อภิเษก ฯลฯ ซึ่งอาจมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย